

Acea toamnă

Nicu Hăloiu

Acea toamnă

Să nu lăsăm să treacă al toamnei rod bogat
bogat în blânde șoapte, bogat în amintiri,
iar dacă-or fi de-acelea pe care le-am uitat,
ele-au rămas acolo, în traista cu simțiri!

Or fi și din acelea pe care le negăm,
or fi și din acelea bogate-n suferință,
atunci, rămână-acolo, să nu le mai păstrăm,
ne-ar fi a lor uitare în toamnă, biruință!

Să ne-amintim că totuși, am fost copii odată
și atâtea toamne bogate, au trecut,
iar dacă anii-aceia, de mult noi i-am pierdut,
nu-nseamnă că povestea n-a fost adevărată!

Poate că totuși, găsi-vom acea toamnă,
rămasă mult în urmă, toamnă de-nceput,
deși poate că astăzi nimic nu mai înseamnă,
ea n-are nicio vină că timpul a trecut!